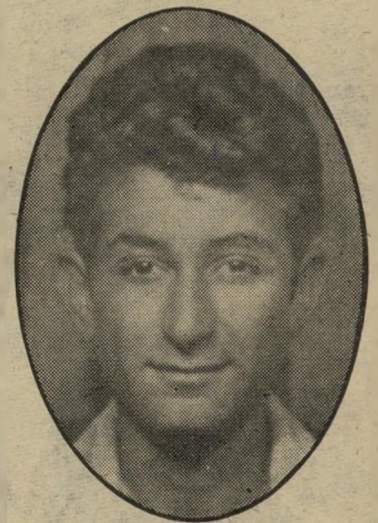
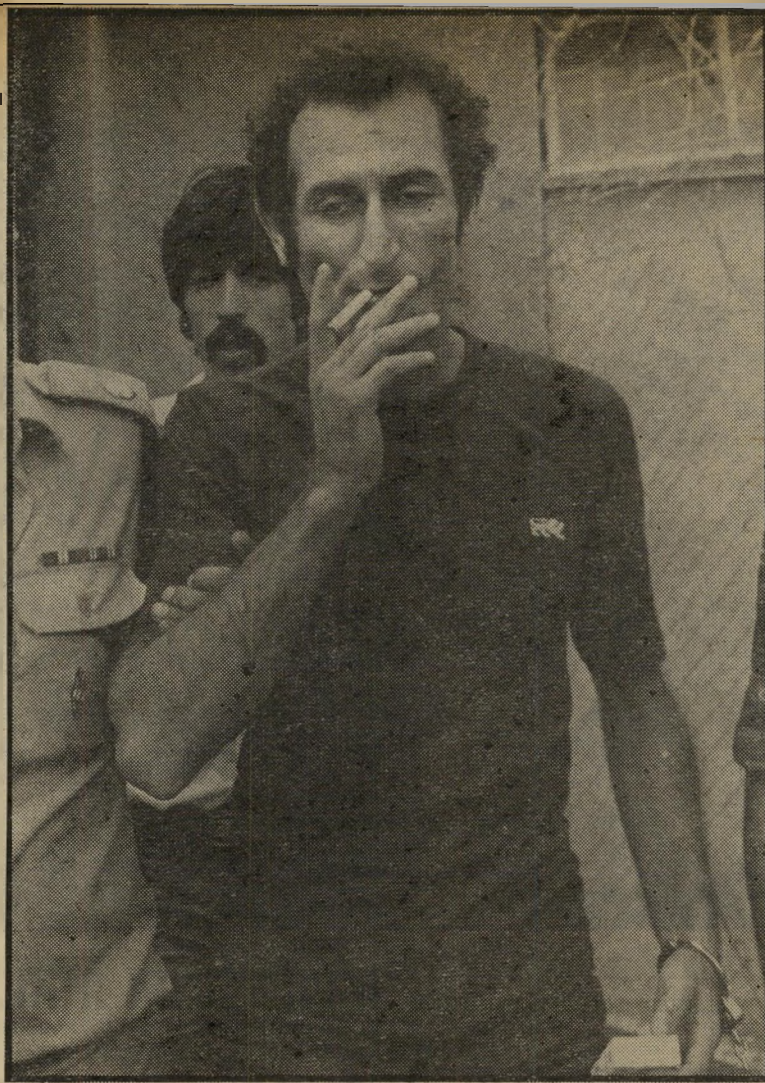

אז תהרוג אותי, כפרה שלי, מר תק, אל תהרוג אותי! התחננה כרמלה אשכנזי באוזני בעלה. הוא לא שעה לתחנוניה. בידו האחת אחז בצווארה ובשנייה נעץ בה סכין קפיצית. לרגע התי בונן באשתו, השרועה על הארץ, כשהיא מתבוססת בדמה, ובמשנהו פרץ במנוסה

החתן
יוסף אשכנזי טען לפני חוקריו כי אהב את אשתו, וכי התכוון רק להפחידה ולא להרוג אותה.

החשוד ברצח
הוא התנהג באדישות וחייך. הוא אף ביקש מכתבת, העולם הזה לשלוח לו עיתון לכלא.

כרמלה להמתין. „אם הוא יידע שקראתי למיטרה הוא יתנקם בכלוכן“ הזהירה אותן.

יוסף הלך אחרי כמה שעות. אבל חזר בשעה חמש אחריהצהריים. קרוב לשעה שמונה בערב יצאה אחת הנשים לקנות סיגריות. יוסף ביקש ממנה שתקנה לו,

הכלה
כרמלה התחנתה עם יוסף מפני שאיים לרצוח את הוריה. עוד לפני החתונה התעלל בה.

באותה הודמנות, בקבוק בירה. כשחזרה האשה ונתנה לו את הבקבוק ואת העודף ניצל יוסף את הרגע, שבו פתחה אשתו את השער, זינק פנימה הניצב במרכזו ההצר כשידו מונפת מעלה בתנועת ניצחון. „הנה, אני בפנים!“ קרא לעבר הנשים המבוהלות. „מה תעשו עכשיו?“

כרמלה הנואשת התחננה אל בעלה ש יצא. „כפרה שלי, חמודי, תצא. למה לך בעיות? הם יקראו למיטרה.“ אך

רצח במיקלט הנושים

יוסף פסע לקראתה באיום. כשראתה כר מלה את מבטו, ניסתה לסגת אחורה. „אל תעשה לי כלום.“ ביקשה. אך הוא תפס אותה בידיו. מכיסו האחורי הוציא סכין קפיצית ונעץ אותה בצווארה של כרמלה.

* לפי השיחזור שערכה מיטרת הר צליה, כשנתפס יוסף, הסתבר כי הוא כלל לא דקר אותה בבטן או בגב, כפי שנכתב בעיתונים. את הסכין הוציא מכיסו ולא מן הגרב.

הופיע במיקלט למחרת בצהריים. כרמלה, שהפחד הדיר שינה מעיניה בלילה הקודם, ביקשה מחברתה למיקלט לשכב לצידה במשך הלילה. מבעד לתריס ראתה את בעלה מסתובב מחוץ לשער.

רות רוניק, אסייבת, יצאה אל הבעל והודיעה לו כי אשתו איננה. אולם הוא נשאר עומד ליד השער וצועק, כי הוא יודע שאשתו בפנים ואם לא יקראו לה הוא ירצח את הנשים במיקלט. משרצו הנשים לקרוא למיטרה ביקשה מהם

האחות מתייפחת
במרכז התמונה, בהלויית הצנועה של כרמלה, שנערכה ביום השישי שעבר, בפתח תיקווה. במקום נכחו מעט אנשים, אביה (עם מיטקפיים) ואמה של כרמלה, כמה קרובים ונשות המיקלטים.

על שרצח את אשתו. „רציתי רק להזהיר אותה ולחתוך לה את הפנים. כדי שלא תעיד.“ סיפר אחרי שנתפס. „אבל התי בלבלתי. עישנתי סמים לפני כן, ורציתי להתנקם בה, כי היא בגדה בי.“ הוא שינה את גירסתו מדי פעם.

אחרי ששוחח יוסף עם כרמלה, ביום השלישי, וראה כי היא נחושה בדעתה להעיד במישפט, ואינה מוכנה לחזור אליו,

גיחה ארוכה. יוסף הבטיח כי יתן לה גט, אם תבטל את התלונה שהגישה בר אפריל אשתקד במיטרת חיפה. שבה טענה כי הוא תקף אותה ופתח את ראשה במוט ברזל, בעודה חוסה במיקלט החיפאי. בעיקבות התלונה נפתח תיק ומישפטו של יוסף אמור היה להתקיים ביום החמישי. הוא היה נואש. מאחר יותר אמר לחוקרי המיטרה, כי אינו מתחרט כלל

האם זועקת
בהלוויה איבדו האם, במרכז, והאחיות את עשתונותיהן ופרצו ביללות וצעקות. גיטתה של האם ניסתה להרגיע אותה, אך ללא הועיל. גם הקצין, שנכח במקום והשוטרים ששמרו על הסדר והמלווים, הזילו דימעה.